Instanța de fond: Judecătoria Căușeni, sediul Central, judecător Nicolae Negru
Dosarul nr. 2r-408/26
(2-26013505-02-2r-25022026)

D E C I Z I E

16 martie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț și Roman Pascari

examinând fără participarea părților, recursul declarat de către Ion Lighin,

împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 5 februarie 2026, prin care s-a admis cererea înaintată de Loghin Stacey Susanne, în interes propriu și în interesele copiilor minori cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Ion Loghin,

în cauza civilă la cererea înaintată de Loghin Stacey Susanne, în interes propriu și în interesele copiilor minori ***** Loghin, *****Loghin, ***** Loghin, *****Loghin, ***** Loghin și *****Loghin, cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Ion Loghin,-

A C O N S T A T A T:

Pretențiile din acțiune:

La 5 februarie 2026, Loghin Stacey Susanne, în interes propriu și în interesele copiilor minori ***** Loghin, a.n.15.03.2018, *****Loghin,a.n. *****, ***** Loghin, a.n.*****, *****Loghin, a.n.29.07.2021,***** Loghin, a.n. ***** și *****Loghin, a.n.***** a depus cerere cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie pentru violenţa în familie împotriva acțiunilor agresorului Ion Loghin.

În motivarea cererii depuse Loghin Stacey Susanne s-a indicat că, pe parcursul conviețuirii, soțul ei, Ion Loghin, a avut un comportament violent, agresiv și abuziv, care a pus în pericol sănătatea fizică și psihică a ei și a copiilor.

A menționat, că din cauza violenței repetate, a fost nevoită să părăsească domiciliul familial împreună cu copiii, pentru a se proteja viața și siguranța.

A susținut, că există risc real și iminent de continuare a violenței în cazul reluării contactului cu agresorul.

Solicită petiționara emiterea unei ordonanțe de protecție pe termenul prevăzut de lege cu dispozitiv de monitorizare electronic; interzicerea oricărui contact al agresorului Loghin Ion cu dânsa și cu copiii (direct, telefonic, online sau prin intermediul altor persoane); interzicerea apropierii agresorului de mine, de copiii minori, de Centrul Maternal „Pro Familia din Căușeni”, precum și de alte locuri unde se află.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 5 februarie 2026 s-a admis cererea depusă de Loghin Stacey Susanne privind aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie. S-a emis ordonanța de protecție, prin care s-a aplicat pe un termen de 90 zile măsuri de protecție a victimelor violenței în familie Loghin Stacey Susanne și copiilor minori Loghin *****, Loghin *****, Loghin *****, Loghin ***** Loghin ***** și Loghin Beniamin, stabilindu-i agresorului Loghin Ion următoarele măsuri: de a sta departe de locul aflării victimelor Loghin Stacey Susanne și copiilor minori ***** Loghin, *****Loghin, ***** Loghin, *****Loghin, ***** Loghin și *****Loghin, la o distanță de 100 m, ce ar asigura securitatea lor, excluzând orice contact vizual cu ei; de a nu contacta victimele, inclusiv telefonic, prin corespondență, prin intermediul prietenilor, rudelor apropiate sau în orice alt mod. S-a aplicat în privința agresorului Ion Loghin măsurile de monitorizare electronică a acestuia pe perioada acțiunii măsurilor de protecție. Supravegherea îndeplinirii măsurilor de protecție stabilite de instanță s-a pus în sarcina Inspectoratului de Poliție Căușeni și Biroului de Probațiune Căușeni. S-a încasat taxa de stat de la Ion Loghin în beneficiul statului în mărime de 250 lei. S-a încasat de la Ion Loghin în beneficiul Judecătoriei Căușeni taxa de timbru în mărime de 200 lei. S-a explicat părților că măsurile de protecție pot fi retrase odată cu dispariția pericolului care a condiționat luarea acestor măsuri la cererea întemeiată a victimei și pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau a nerespectării condițiilor prevăzute în ordonanța de protecție.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 9 februarie 2026 Ion Loghin a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 5 februarie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de respingere integrală a cererii.

Argumentele recurenților:

În motivarea recursului, partea recurentă a invocat că faptele descrise în cererea petiționarei și reținute în încheierea atacată nu au existat, acestea constituind simple acuzații neîntemeiate, cu caracter declarativ și speculativ.

A susținut, că instanța de fond a admis cererea, bazându-se exclusiv pe afirmațiile petiționarei, fără a verifica existența unor probe obiective care să confirme un pericol real și imediat pentru viața ori integritatea fizică sau psihică a presupuselor victime.

În acest context a afirmat, că actele de violență psihologică, fizică, sexuală sau economică invocate ar avea un caracter pur declarativ, nefiind susținute prin probe admisibile și pertinente. Petiționara s-ar limita la afirmații generale, cu caracter narativ și emoțional, fără a prezenta dovezi concrete, precum acte medicale, declarații ale martorilor sau alte mijloace de probă obiective.

Totodată a consemnat, că reprezentantul petiționarei ar fi reiterat doar susținerile din cererea scrisă, fără a prezenta suport probatoriu suplimentar, iar unele afirmații grave, inclusiv cele privind violența asupra copiilor, nu și-ar fi găsit confirmare. Instanța de fond nu a apreciat aceste aspecte și a admis cererea fără a examina în mod riguros lipsa elementelor obiective ale violenței, astfel cum sunt definite de art. 2 din Legea nr. 45/2007 privind prevenirea și combaterea violenței în familie.

Recurentul mai indică faptul, că relațiile dintre părți sunt tensionate, generate de neînțelegeri familiale și de gestionarea gospodăriei comune, însă aceste divergențe nu pot fi încadrate în noțiunea de violență în familie. Se invocă existența unor diferențe de viziune și de ordin cultural, care ar conduce uneori la exprimări verbale mai dure, fără ca acestea să constituie violență psihologică sistematică.

În ceea ce privește relația cu copiii, recurentul susține că aplică metode disciplinare moderate, pe care le consideră tradiționale și educative, negând existența unor acte de violență fizică.

În susținerea poziției sale, recurentul a prezentat înscrisuri, care ar confirma lipsa unui comportament violent, și anume: caracteristica eliberată de inspectorul de sector, prin care se atestă inexistența plângerilor în perioada 2025–2026 și comportamentul său pozitiv; caracteristica eliberată de autoritatea administrației publice locale, care confirmă lipsa sesizărilor și reputația sa bună; precum și caracteristica de la locul de muncă, din care rezultă că nu este o persoană conflictuală și are un comportament civilizat și profesionist.

De asemenea, se invocă faptul că instanța de fond a ignorat lipsa unui pericol real și imediat, condiție esențială prevăzută de art. 278^7 Cod de procedură civilă pentru emiterea ordonanței de protecție. Deși legea permite emiterea acesteia inclusiv în baza declarației victimei, este necesară constatarea existenței unui risc iminent, care, în opinia recurentului, nu a fost demonstrat în cauză.

A completat, că pretinsa stare de teamă invocată de petiționară este contrazisă de anumite circumstanțe obiective, inclusiv de intenția exprimată de aceasta, în alte contexte, de a reveni la domiciliul comun, ceea ce ar constitui o contradicție relevantă în raport cu existența unui pericol real.

Recurentul arată că nu a manifestat comportamente de urmărire, amenințare sau contact agresiv, exprimându-și intenția de a menține un dialog civilizat în interesul copiilor. Totodată, acesta subliniază că își iubește copiii și ține la soția sa, afirmând că relația de familie s-a desfășurat în limitele normalului, în pofida dificultăților materiale și a unor tensiuni inerente, dar fără acte de violență.

În final, recurentul invocă faptul că, în comunitatea în care locuiește, nu au existat sesizări sau intervenții privind un comportament violent din partea sa, aspect care, în mediul rural, nu ar fi putut rămâne neobservat.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul judiciar reține că încheierea recurată a fost pronunțată la 5 februarie 2026, iar cererea de recurs a fost înregistrată la 9 februarie 2026. Astfel, Colegiul conchide că recursul a fost depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că, recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

Conform art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

În acord cu art. 8 din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, orice persoană are dreptul la respectarea vieţii sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenţei sale. Nu este admis amestecul unei autorităţi publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea naţională, siguranţa publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protejarea sănătăţii sau a moralei, ori protejarea drepturilor şi libertăţilor altora.

Din sensul art. 2 al Legii nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, în sensul prezentei legi, următoarele noţiuni semnifică: violenţă în familie – acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral; violenţă fizică-vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar; violenţă psihologică - provocarea suferinţei psihice şi/sau a stării de tensiune, impunerea voinţei ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informaţiei şi/sau a comunicaţiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; şantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viaţa personală; gelozie; izolare prin detenţie, inclusiv în locuinţa familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinţilor şi copiilor; privare de acces la informaţie; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la reţelele de socializare; interzicere şi/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; ameninţare cu moartea ori cu vătămare a integrităţii corporale; ameninţare cu răspândirea, fără consimţământ, a informaţiei despre viaţa intimă, privată şi/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar, violenţă spirituală- subestimare sau diminuare a importanţei satisfacerii necesităţilor moral-spirituale prin interzicere, limitare, ridiculizare, penalizare a aspiraţiilor membrilor de familie, prin interzicere, limitare, luare în derîdere sau pedepsire a accesului la valorile culturale, etnice, lingvistice sau religioase; impunere a unui sistem de valori personal inacceptabile; alte acţiuni cu efect similar sau cu repercusiuni similare; violenţă economică- privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existenţă primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate; abuz de variate situaţii de superioritate pentru a sustrage bunurile persoanei; interzicere a dreptului de a poseda, folosi şi dispune de bunurile comune; control inechitabil asupra bunurilor şi resurselor comune; refuz de a susţine familia; impunere la munci grele şi nocive în detrimentul sănătăţii, inclusiv a unui membru

de familie minor; alte acţiuni cu efect similar; violenţă împotriva femeilor - act/acte de violenţă bazat/bazate pe gen, care cauzează sau poate/pot cauza femeii/femeilor vătămare sau suferinţă fizică, sexuală ori psihologică, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, forţarea sau privarea arbitrară de libertate, comis/comise în sfera publică ori cea privată; victimăadult – persoană adultă care a fost supusă actelor de violenţă împotriva femeilor şi/sau actelor de violenţă în familie; victimă-copil- persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani şi care a fost supusă ori a fost martoră la acte de violenţă împotriva femeilor şi/sau la acte de violenţă în familie; situaţie de criză/situaţie critică- totalitate a circumstanţelor ce prezintă pericol iminent pentru viaţa şi/sau integritatea fizică şi/sau psihică a persoanei, necesitînd intervenţie în regim de urgenţă cu măsuri de protecţie.

Articolul 3 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 statuează că, subiecţi ai violenţei în familie sunt agresorul şi victima membri ai aceleiași familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sunt: în condiția de conlocuire - persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Conform art. 278^7 alin. (1) şi (2) Cod de procedură civilă coroborat cu prevederile art.15 alin. (1) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii, o ordonanţă de protecţie, prin care poate oferi asistenţă victimei şi copiilor ei, aplicând agresorului următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună sau de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare şi dreptului de dispoziţie asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) obligarea de a contribui la întreţinerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei; g) limitarea drepturilor în privinţa bunurilor comune cu victima; h) stabilirea unui regim temporar de vizitare a copiilor săi minori; interzicerea de a păstra şi a purta armă.

În accepțiunea art.15 alin. (2) şi alin. (3) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, ordonanţa de protecţie se comunică imediat subdiviziunii teritoriale ale poliţiei din raza unităţii administrativ-teritoriale în care îşi are domiciliul agresorul, care asigură informarea neîntârziată a agresorului despre măsurile aplicate. În cazul eliberării ordonanţei de protecţie în privinţa copilului, este informată şi autoritatea tutelară teritorială. În cazurile în care ordonanţa de protecţie a fost eliberată în perioada de acţiune a ordinului de restricţie de urgenţă, interdicţiile stabilite prin ordinul de restricţie încetează odată cu aplicarea măsurilor de protecţie dispuse prin ordonanţa de protecţie. Măsurile de protecţie prevăzute la alin. (1) se aplică pe un termen de pînă la 3 luni, pot fi revocate în condiţiile

prezentei legi şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie.

În conformitate cu art. 278[3] alin. (1) Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violență în familie se examinează de instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislaţia de prevenire şi combatere a violenţei în familie.

Art.12 alin. (1) a Legii nr. 45 din 1 martie 2007 statuează că, victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă în familie şi să solicite protecţie.

În acest context, Colegiul notează că, în cazurile de violență în familie, scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, sunt puse în pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

La fel, Colegiul punctează că, declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție, doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta. În acest caz, pentru probarea violenței fizice este indispensabilă prezența pe corpul victimei a vătămărilor corporale vizibile.

Din materialele cauzei, precum și din explicațiile oferite de părți în fața instanței de fond, s-a stabilit cu certitudine că Loghin Stacey Susanne este soția lui Loghin Ion, iar Loghin *****, Loghin *****, Loghin *****, Loghin ***** Loghin ***** și Loghin *****sunt copiii lor comuni. În aceste condiții, aceștia întrunesc calitatea de membri de familie, în sensul art. 3 alin. (2) lit. a) din Legea privind prevenirea și combaterea violenței în familie, fiind, respectiv, subiecți ai raporturilor juridice reglementate de această lege.

Din lucrările dosarului, Colegiul judiciar a reținut că, în baza demersului Inspectoratului de Poliție Criuleni, înaintat la solicitarea Centrului de Drept al Femeii, la data de 09.12.2025, Loghin Stacey Susanne a fost orientată către A.O. „Institutul pentru Familie și Inițiative Sociale” din mun. Chișinău, în vederea efectuării unei evaluări psihologice a victimelor violenței în familie și întocmirii unui raport de specialitate.

Potrivit raportului de evaluare psihologică întocmit în privința lui Loghin Stacey Susanne, s-a concluzionat necesitatea acordării unui suport de lungă durată, orientat spre asigurarea siguranței și stabilității emoționale, având o importanță esențială în procesul de recuperare. În acest sens, s-a recomandat reducerea simptomelor posttraumatice, consolidarea resurselor interne, restabilirea funcționării emoționale și a sentimentului de siguranță. Totodată, s-a subliniat necesitatea includerii minorilor într-un program de suport psihologic.

Prin cererea înaintată, Loghin Stacey Susanne a solicitat emiterea unei ordonanțe de protecție, invocând existența unui pericol real și iminent de aplicare a violenței psihologice și fizice din partea soțului său, Loghin Ion.

Instanța de recurs relevă că, în cauzele privind violența în familie, scopul emiterii ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real și imediat pentru viața, sănătatea și integritatea victimei, în asigurarea protecției urgente a acesteia, în preîntâmpinarea repetării actelor de violență asupra victimei și/sau asupra altor membri ai familiei, precum și în prevenirea distrugerii bunurilor victimei sau a averii comune a familiei.

Colegiul subliniază că durata măsurilor de protecție trebuie să respecte principiul proporționalității, care presupune un echilibru între necesitatea protejării efective a victimei

și limitarea drepturilor persoanei vizate de măsura respectivă. Măsurile de protecție pot restrânge drepturi fundamentale (dreptul la viață privată și de familie, libertatea de circulație, dreptul la proprietate), motiv pentru care durata lor trebuie să fie strict necesară și adecvată scopului urmărit.

În acest context, instanța de recurs reține că, în cauzele privind violența în familie, evaluarea probelor nu se limitează la constatarea unor acte de violență fizică manifestă, ci include și analiza formelor de violență psihologică, care pot avea un impact semnificativ asupra integrității emoționale a victimei și a copiilor minori.Or, din raportul de evaluare psihologică rezultă că victima prezintă simptome specifice unui stres posttraumatic, iar recomandările specialiștilor vizează necesitatea asigurării unui mediu sigur și stabil pe termen mai îndelungat. Aceste concluzii nu pot fi ignorate, ele constituind un element probator relevant în aprecierea existenței riscului de repetare a actelor de violență.

Totodată, Colegiul subliniază că prezența copiilor minori în mediul familial în care se manifestă acte de violență, chiar și de natură psihologică, reprezintă în sine un factor de risc major pentru dezvoltarea acestora, fiind justificată instituirea unor măsuri de protecție care să asigure atât securitatea victimei, cât și a minorilor.

În aceste condiții, având în vedere circumstanțele concrete ale cauzei, caracterul repetitiv al comportamentului reclamat, precum și concluziile raportului de evaluare psihologică, Colegiul judiciar conchide că instanța de fond corect a apreciat În aceste condiții, având în vedere circumstanțele concrete ale cauzei, caracterul repetitiv al comportamentului reclamat, precum și concluziile raportului de evaluare psihologică, Colegiul judiciar conchide că instanța de fond a apreciat corect probele administrate, stabilind în mod întemeiat existența unui risc real și iminent de producere a unor noi acte de violență.

Prin urmare, măsurile de protecție dispuse sunt justificate, fiind necesare pentru asigurarea securității victimei și a copiilor minori, precum și pentru prevenirea agravării situației existente. Totodată, acestea corespund scopului legii, având un caracter preventiv și proporțional cu circumstanțele cauzei.

Totodată, argumentul recurentului Ion Loghin Totodată, potrivit căruia măsurile de protecție ar fi nejustificate sau ar avea la bază motive de natură personală ori conflicte familiale, nu poate fi reținut, întrucât acesta nu este susținut de probe pertinente și concludente.Or, din materialele cauzei rezultă contrariul, și anume existența unui context tensionat și a unor manifestări de violență psihologică, confirmate inclusiv prin raportul de evaluare psihologică și celelalte înscrisuri administrate în cauză.

În același sens, Colegiul subliniază că procedura ordonanței de protecție are un caracter autonom și preventiv, fiind destinată exclusiv înlăturării unui risc real și iminent pentru victimă, fără a fi condiționată de existența sau soluționarea altor litigii dintre părți.

Prin urmare, susținerile recurentului nu sunt de natură să răstoarne concluziile instanței de fond și nu pot conduce la anularea măsurilor de protecție dispuse.

Din considerentele expuse supra, instanța de recurs consideră încheierea instanței de fond întemeiată, deoarece justificat și argumentat s-a pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a admite cererea înaintată de Loghin Stacey Susanne, în interes propriu și în interesele copiilor minori: ***** Loghin, *****Loghin, ***** Loghin, *****Loghin, ***** Loghin și *****Loghin, privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenţei în familie împotriva acţiunilor agresorului Ion Loghin.

Astfel, având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil conchide de a respinge recursul ca neîntemeiat şi de a menține încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 5 februarie 2026.

În conformitate cu art. 425, 427 lit. a) și 428 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Ion Loghin.

Se menține încheierea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 5 februarie 2026, prin care s-a admis cererea înaintată de Loghin Stacey Susanne, în interes propriu și în interesele copiilor minori ***** Loghin, *****Loghin, ***** Loghin, *****Loghin, ***** Loghin și *****Loghin, cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Ion Loghin.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina
Craveț

Roman Pascari